

Eksilkirken, nord!

Contributed by
Tuesday, 13 March 2012
Last Updated Tuesday, 13 March 2012

Misjonsprovinsen contra Eksilkirken Det største problemet med Misjonsprovinsen i Sverige er at ledelsen neppe har forstått alvoret i abortsaken. Masse mordet av barn i mors liv er så godt som en ikke-sak der. Stort engasjement i abortsaken vil mest sannsynlig bli sett på som et problem. Børre Knudsen ville neppe ha kunnet bli biskop på den andre siden av grensen. Han ville vært altfor kontroversiell og ha altfor mange ”riper i lakken”.

Det blir stadig gjentatt at Thor Henrik With skal etterfølge Børre Knudsen som biskop. Det er en tvilsom, for ikke å si usann påstand. Noen enkle fakta og selvfølgelighet skulle være nok til å vise det:

1. Børre Knudsen ble ordinert til biskop av Den norske kirke i eksil til tjeneste i Eksilkirken. 2. Kandidater ordinert av Børre Knudsen ble vigslet til prestedtjeneste i Eksilkirken, ikke til tjeneste i andre kirkesamfunn.

Gunnar H. Ødegårdstuen var den første i nord som ble vigslet til prestedtjeneste i Eksilkirken av biskop Børre Knudsen. Men kort tid etter sin ordinasjon tok han turen til Sverige for å melde seg inn i Misjonsprovinsen.

Den andre som ble ordinert av Børre Knudsen i nord, var dansken Erik A. H. Okkels. Han tilhørte allerede den svenske Misjonsprovinsen før han kom til Norge. Men også han, etter å ha blitt vigslet til prestedtjeneste i Eksilkirken, forble medlem av Misjonsprovinsen.

Også With viser seg å være med i den svenske Misjonsprovinsen. Eksilkirken har han ikke vist noen interesse, så langt jeg har kunnet registrere.

Dette må bety: Alle tre har bevisst valgt bort Eksilkirken til fordel for Misjonsprovinsen!

En naturlig følge av dette er at With vil bli ordinert av en svensk biskop fra Misjonsprovinsen. Og da selvfølgelig til biskop i Misjonsprovinsen, avdeling Norge. Misjonsprovinsen har allerede en slik avlegger i Finland.

Ettersom dette ikke er en bispevigsel i regi av Eksilkirken, vil heller ikke Børre Knudsen eller noen andre prester i Eksilkirken delta. Påstanden om at With er Knudsens etterfølger, faller på sin egen urimelighet.

Jeg har vanskelig for å tro at mange av våre folk i nord er glad for en slik ny personal-union med Sverige, langt mindre den splittelse dette medfører. Og helt utrolig er det at den svenske Misjonsprovinsen vil være med på å sementere en splittelse av Den norske kirke i eksil.

Svenske biskoper, også de i Misjonsprovinsen, mener seg å ha apostolisk suksesjon. Dette er en gammel, katolsk lære som går ut på at det må være en ubrutt rekke med håndspåleggelses fra apostelen Peter til dagens biskoper. Historisk sett er dette en heller tvilsom påstand. Men tanken er både smigrende og farlig. Farlig fordi suksesjon garanterer ingen ting. Slett ikke ren lære! Vranglærende biskoper benytter den til å legitimere sin vranglære.

Suksesjon har blitt sammenlignet med et stafettløp. Hovedregelen i slike løp er at stafettpinnen må være den samme fra start til mål. Hvis ikke, blir laget diskvalifisert for juks. Eventuell fysisk kontakt mellom løperne, når stafettpinnen blir overlevert til neste løper, spiller ingen rolle, bare pinnen, dvs. læren er den samme! Læresuksesjon kaller vi dette. Der står vi i Eksilkirken. Det viktigste er ikke bispen. For han kan brått vise seg å være en ulv i bispeklær, en Judas. Det avgjørende er læren. At den er sann og rett. Og at den er den samme fra begynnelse til slutt.

Børre Knudsen har ikke apostolisk suksesjon. Han ble vigslet til biskop av Per Kørner, som ikke er biskop, etter mønster av Bugenhagens vigsling av de første superintendentene (biskopene) til Danmark og Norge etter reformasjonen. Derfor blir Knudsen knapt nok regnet som en fullverdig biskop av Misjonsprovinsen.

Men som vimpel i masten, kan Børre Knudsen være nyttig. For da blir det ikke så klart og tydelig at de nye ”skipperne” på skuten i nord har lagt om kursen.

Den svenske Misjonsprovinsen ønsker mest mulig ”fredelig sameksistens” med Den svenske kirke. Det ligger i selve navnet. Svenskene har hatt sine misjonsprovinser i Afrika. Nå kommer afrikanerne tilbake og oppretter sin misjonsprovins i et avkristnet og hedensk Sverige. Svenskene ble godt mottatt i Afrika. Og nå forventes det at Misjonsprovinsen blir godt mottatt i Sverige. Dette er grunnen til at det alltid er med en afrikansk biskop på bispevigslinger i Misjonsprovinsen.

I Norge er det nærmest motsatt. Her er det ”krig”. Kongen og alle hans svikefulle biskoper er lyst i bann. Børre Knudsen benyttet sin ordinasjonstale i Kautokeino kirke den 6. april 1997 til bl.a. å bannlyse både politikere, abortleger og alle statsbispene i Den norske statskirke. Dette viser at Eksilkirkens og Misjonsprovinsens veier skilles når det kommer til ”nøklemakten”.

Så får vi se hvor Thor Henrik With lander når han skal holde sin ordinasjonstale i Tromsø i slutten av mars 2012. Det blir ikke lett å hoppe etter Knudsen.

Men skulle With i siste liten velge å bringe videre Børre Knudsens ”stafettpinne”, vil han mest sannsynlig få problemer med dem som nå vil gjøre ham til biskop, både de nye ”skipperne” i Tromsø, ”støttegruppa”, FBB og Misjonsprovinsen i Sverige. Og kanskje ikke minst Norges Samemisjon, som With nå leder. Presterettighetene vil nok også ryke om han følger Knudsens eksempel. Lett blir det i hvert fall ikke for With å skulle videreføre det biskop Børre Knudsen, som en tro Herrens tjener, under svette og tårer har stått for og kjempet for.

Fredrikstad 8. mars 2012
Ludvig Nessa